

Herr Finot (wirft 's Papier eweg).

Pristi... fir wer nàmme Sie mich mit Ihrer Apotheker-Rechnung? ... do isch's Päckle ... nàmme Se ... (er legt em d'Bankezettel ane).

Herr Fix.

Ich will kei Sü mehr as was mir g'hört.

Herr Finot.

Wenn Sie durchüs nitt wànn... (er git em sine 942,50 Franke) ich bi ewe jetz pressiert. (er git em Herr Fix beide Händ) Mi Liewer, ich bi ne Finot... ich ha scho g'sàh, Sie sin stättig wie ne Müesel, awer o dr ehrligste Mensch wo-n-ich noch g'sàh ha... das geht nitt eso dure... so wohr as ich Finot heiss... mr sàhn enander wieder... Adie!... (er schlat si Hüet in dr Nàcke, steckt sine Bankezettel in sine v'rissene Hose un geht stolz gege dr Thüre. Dr Herr Helder un 's Elise kämme züem Salon üse) Tiens... ich hätt Ene schier vergesse Adie z'sage... (züem Herr Fix) das git doch e schön Pàrle, nitt wohr... (er b'schaut se un trillt si Bart).

Herr Fix (rüch züem Elise).

Elise, gang iwere in Di Zimmer, uf dr Stell!!... (sanfter) gang, mi Kind, ich ha mit em Herr Helder z'rede... (Elise geht hinte-n-üse).

Herr Finot (springt uf dr Herr Fix züe un nimmt en am Arm).

Was hàn Se fir e Name-n-üs'g'sproche?...

Herr Fix (verwundert).

Im Herr Helder siner...

Herr Finot (verstört).

Wer heisst denn eso?

Herr Fix.

Eh... dà junge Mensch do!...

Herr Finot (springt uf dr Herr Helder züe un lüegt em in d'Aüge).

Sie heisse Helder?

Herr Helder (verwundert).

Natirlich...

Herr Finot.

Sin Sie vo Milhüse?

Herr Helder.

Das isch sicher...

Herr Finot.

Ihr Vater isch Matros gsi un isch umku im e Schiffbruch?

Herr Helder.

's isch ganz das!... awer wie wisse Sie...

Herr Finot (rasend).

Dunnerwetter!... Kritz-Bataillon!... (er verstiekt schier, risst si Krawatte-n-uf un wirft si Hüet in e-n-Ecke) Un... Ihre Muetter?...

Herr Helder.

Wie... mi Muetter?...

Herr Finot.

Hat sie-n-en denn nitt biku?...

Herr Helder.

Was biku?...

Herr Finot.

Ich will sage... Ihre Muetter... wo isch Ihre Muetter, Herr Helder?...

Herr Helder (trürig).

Mi Muetter isch g'storwe, hàn Sie se denn kennt?

Herr Fix (b'schaut dr Herr Finot un lipft d'Achsle. Fir sich).

Ich glaüb, das Geld hat ne narrächtig g'macht.